

и на кучета ще я подхвърли, че интъкъ несрѣта съ мжжко чедо отъ дома ще бжде . . .

А чукне ли вечерня, ще свие вощеници подъ мишца и въ църква отива, на Бога да се помоли, безгрѣшна на онзи свѣтъ да иде.

Да ли въ Рая е или не — не знамъ, ала и тамъ азъ я виждамъ съ бозявото си кожухче, съ лѣсичитѣ кожи да се щура и за стари обичаи на мъртвитѣ да разказва и поука незнаящитѣ да учи.

Добра и забравима бабичка.

